

Nagrada «**Boris Papandopulo**» (autorsko stvaralaštvo na području ozbiljne glazbe):

DAVOR BRANIMIR VINCZE za skladbu *Fanfare* za sekstet limenih puhača praizvedenu 13. travnja 2019. na koncertu 30. Muzičkog biennala Zagreb (ansambl Ad Gloriam, 15:00 sati, Lauba)

Iako se protekle godine dogodio cijeli jubilarni 30. Muzički biennale Zagreb, na prvi pogled među gustim cjelodnevnim koncertnim rasporedima kao da nijedna skladba nije bitno privukla veću pozornost. No, neka djela traže ponovno slušanje i procjenu s odmakom te se u cjelokupnom dojmu naknadno iskristaliziraju kao po obimu i kompleksnosti najbolje skladbe praizvedene u određenoj godini. Takve su *Fanfare* Davora Branimira Vinczea za šest limenih puhača i elektroniku, po mnogočemu „glazba budućnosti” autsajdera hrvatske glazbe u najpozitivnijem smislu riječi. Vincze je kao skladatelj poznatiji u inozemstvu gdje živi (trenutačno u SAD-u) nego u rodnoj Hrvatskoj. U Zagrebu je diplomirao medicinu, a kompoziciju na sveučilištima u Grazu i Stuttgartu gdje se usredotočio na studij algoritamske i računalno potpomognutog skladanja. U računalnoj se glazbi usavršio u Parizu kao stipendist Francuske vlade (IRCAM/Međunarodni centar *Nadia&Lili Boulanger*), da bi naposljetku u pisao doktorski studij na Stanfordu (Kalifornija/SAD), svjetskom središtu računalne znanosti u tzv. *Silicijskoj dolini*. Sve se te postaje na putu sazrijevanja i izgradnje inovativnog skladateljskog jezika odražavaju u njegovu djelu *Fanfare* uz dodatak izraza nostalgije za rodnim gradom. Naime, teme od kojih u razradi djela polazi uzima iz poznatih pjesama o Zagrebu koje provlači kroz razne skladateljske postupke vođene vlastitom, ali i „umjetnom” inteligencijom. Skladba je pisana na narudžbu 30. Muzičkog biennala Zagreb koji je kao posebnu programsku odrednicu imao naslov „Glazba. Zvuk-Grad Prostor”. To je skladatelju dalo ideju da na različite načine ispita prostor Laube u kojoj je djelo praizvedeno. Šestoro puhača ansambla Ad Gloriam Brass prvi je dio skladbe izveo na početku, a drugi na kraju koncerta, kad su zrcalno zamijenili položaj i svirali skladbu unazad, uz izdašnu podršku elektronike. Oduševljava kompleksnost partiture, način tretiranja ansambla limenih puhača, njihova interakcija s elektronikom te, u prvom redu, originalnost skladbe.